

La mirada

Toni Vall

tvallka@hotmail.com

Què collons aplaudien?

Doncs sí,estic emprenyat, i molt. Disculpin per aquesta personalització tal vegada excessiva, però seguint atentament a la televisió la jornada de les retallades massives de dimecres em vaig anar encenent. No només, és clar, pel contingut del discurs de Mariano Rajoy i per l'exercici de cinisme polític que rau al seu darrere, sinó, i molt especialment, per un dels instants més indecents i fastigosos que recordo: l'aplaudiment ensordidor que els diputats del PP van regalar al seu líder, quan aquest va finalitzar la seva intervenció. Estava palplantat davant la pantalla i no em podia creure el que estava veient. Després de l'ominós anunci que el president del govern acabava de fer, als seus col·legues de partit no se'ls va acudir altra cosa que aplaudir amb entusiasme un discurs que portarà la des-

Rajoy va perdre l'oportunitat de quedar com un senyor polític

gràcia –sí, sí, la desgràcia– a milers de famílies espanyoles. Rajoy va perdre l'oportunitat de quedar com un senyor polític perquè en lloc de retreure'ls amb vehemència la seva actitud va acceptar-la sense incomodar-se ni tan sols una mica. Què collons aplaudien? Fins a quin extrem de deliri i manca d'escrúpols han arribat els polítics? Vaig sentir que Ernest Folch i Manuel Cuyàs van destacar-ho a *Divendres* i Gemma Calvet i Josep Cuní a *8 al dia*. Entre molts d'altres, J.J. Santos, al seu Twitter, es va mostrar d'allò més indignat. Els periodistes hi som per denunciar amb la veu ben alta aquestes indignitats que devaluen fins a nivells ínfims la qualitat de la nostra democràcia. Quin fàstic!